

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Rb. Noord-Holland (zaaknr. 2907679 CV EXPL 14-2169: X/Richèl B.V.)

Loos, M.B.M.

Publication date

2015

Document Version

Final published version

Published in

Tijdschrift voor Consumentenrecht & Handelspraktijken

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Loos, M. B. M. (2015). Rb. Noord-Holland (zaaknr. 2907679 CV EXPL 14-2169: X/Richèl B.V.). Case note on: Rb. Noord-Holland, 13/11/14, ECLI:NL:RBNHO:2014:12536 *Tijdschrift voor Consumentenrecht & Handelspraktijken*, 2015(2), 89-92.

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

samenleving. Nibud rekende uit dat een huishouden in de schulden de samenleving meer dan één ton kost.¹⁴ Bovendien legt het hebben van hoge schulden een zware last op huishoudens en individuen. Onderzoek brengt diverse negatieve effecten van schulden op lichaam en geest aan het licht.¹⁵ Wanneer dit alles gekoppeld wordt aan de kennis uit de sociale wetenschappen over financieel consumentengedrag, dan geeft dat mijns inziens voldoende aanleiding om nog eens serieus naar de (bijzondere) zorgplicht bij eenvoudig krediet te kijken.

8. Door de zorgplicht tot het voorkomen van overkreditering aan te nemen geeft het hof in deze zaak in ieder geval al aan dat hij enige verantwoordelijkheid bij de

kredietverleners wil leggen. In de onderhavige zaak hebben de kredietverleners aan de aan hen opgelegde zorgplicht voldaan.¹⁶ We zagen ook dat de consumenten met een forse schuld achterblijven. Natuurlijk is dat hier grotendeels te wijten aan hun financiële roekeloosheid. Toch mag er in mijn ogen wel iets meer van kredietverleners verwacht worden dan het hof hier doet, en andere rechtbanken en gerechtshoven al eerder deden in vergelijkbare zaken. Een strenge waarschuwingsplicht of zelfs weigeringsplicht als uitvloeisel van de bijzondere zorgplicht bij eenvoudig krediet mag daarbij niet uitgesloten worden.¹⁷

Mr. drs. J.J.A. Braspenning

Handelspraktijken

Rb. Noord-Holland 13 november 2014

(*mr. P.J. Jansen*)

ECLI:NL:RBNHO:2014:12536

(*X/Richèl B.V.*)

(Zie de noot onder deze uitspraak.)

- *misleiding door verkoper*
- *voordoen als lid van brancheorganisatie*
- *oneerlijke handelspraktijk*
- *mogelijkheid tot vernietiging overeenkomst*
- *non-conformiteit*
- *ontbinding*

De feiten

2. Op 21 augustus 2013 heeft [eiser] van Richèl een auto gekocht, te weten een Audi TTS Roadster 2.0 TFSi Quattro, voor een prijs van € 16 900 (hierna: de auto). De auto heeft als bouwjaar 2009 en is door Richèl vanuit België ingevoerd naar Nederland. De overeenkomst is neergelegd in een schriftelijke orderbevestiging van 21 augustus 2013

3. Richèl handelt in schadeauto's. De auto die [eiser] heeft gekocht was ook een auto met schade, hetgeen bij het aangaan van de koopovereenkomst tussen partijen is besproken. Ook is tussen partijen afgesproken dat reparaties aan de auto zouden plaatsvinden. In de schriftelijke orderbevestiging is daarover opgemerkt: '*Deurnaad + richten (...) Lassen + afwerken bodem, binnen en buiten (...)*'.

4. [eiser] heeft de koopprijs voldaan en de auto is aan hem geleverd op 12 november 2013.

5. Naast de tussen partijen overeengekomen reparaties, zijn nog nadere reparaties aan de auto verricht door [X] (hierna: [x]). [x] is in dienst van Richèl, maar heeft ook een eigen autoherstelbedrijf. In een aantal facturen op naam van [x], is aan [eiser] voor de reparaties door [x] in totaal een bedrag in rekening gebracht van € 3223,95. [eiser] heeft dit bedrag betaald aan [x].

6. Bij brief van 31 januari 2014, gericht aan Richèl, heeft de advocaat van [eiser] meegedeeld dat sprake is van tekortkomingen aan de auto, omdat na meting door een expert volgens [eiser] was gebleken dat het chassis van de auto scheef is, in die zin dat de auto rechtsachter 18 millimeter hoger staat dan volgens de fabrieksspecificaties, dat bij de achteras 9 millimeter verschil zit tussen het linker en rechter deel van het chassis, en dat op een ander punt ook een verschil is gemeten in het chassis van 4 millimeter. In een brief van 27 februari 2014 heeft de advocaat van Richèl de gestelde tekortkoming betwist.

7. De koopovereenkomst tussen partijen is door [eiser] buitengerechtelijk ontbonden.

Het geschil

8. [eiser] vordert dat voor recht wordt verklaard dat de koopovereenkomst is ontbonden en dat Richèl wordt veroordeeld tot terugbetaling van de koopsom. Subsidiair wordt gevorderd dat Richèl wordt veroordeeld tot prijsvermindering dan wel schadevergoeding. Verder vordert

14. Nibud-rapport 2014, p. 31.

15. Zie o.a. S. Brown, K. Taylor & S. Wheatley Price, 'Debt and distress: Evaluating the psychological cost of credit', *Journal of Economic Psychology* 2005, afl. 5, p. 642-663. Deze auteurs deden empirisch onderzoek naar de schuldenlast van Britse consumenten en hun mentale welzijn. Het bleek dat huishoudens en individuen met een serieuze schuldenlast vaker aangaven dat zij zich psychisch niet optimaal voelen. Het effect werd vooral gevonden voor consumentenkrediet, bij hypotheek krediet vond men minder resultaten, zie p. 658 e.v.

16. Men hield zich aan de diverse gedragscodes en we weten daarnaast dat RVS de consumenten schriftelijk gewezen heeft op het feit dat overkreditering dreigde ten tijde van het afsluiten van de hypotheek lening.

17. In een eerdere uitspraak van het Gerechtshof Leeuwarden is al eens een strengere zorgplicht bij eenvoudig krediet aangenomen. In het geval van overkreditering had de financiële dienstverlener de consument nadrukkelijk moeten adviseren om de overeenkomst niet aan te gaan. Zie Hof Leeuwarden 7 februari 2012, *ECLI:NL:GHLEE:2012:BV3437*, r.o. 8.

[eiser] vergoeding van de reparatiekosten. Daarbij stelt [eiser] – kort weergegeven – dat de auto niet beantwoordt aan de koopovereenkomst, zoals bedoeld in artikel 7:17 van het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW), dat Richèl de auto ook na ingebrekestelling niet heeft hersteld, en dat [eiser] op grond van artikel 7:22 BW het recht heeft om de koop te ontbinden. In dat kader heeft [eiser] ook aangevoerd dat Richèl zich ten onrechte heeft voorgedaan als een bij FOCWA aangesloten garage.

9. Richèl heeft – samengevat – als verweer gevoerd dat de auto voldoet aan alle verwachtingen die [eiser] op basis van de koopovereenkomst mocht hebben, zodat er geen reden is voor ontbinding van die overeenkomst. Richèl wijst erop dat hij overeenkomstig de aantekening op de schriftelijke orderbevestiging van 21 augustus 2013 de deurnaden heeft hersteld en de deuren heeft ‘gericht’, zodat deze weer konden worden gesloten, en dat hij ook alle andere genoemde werkzaamheden heeft uitgevoerd. Verder stelt Richèl dat de auto APK-gekeurd is, een Nederlands kenteken heeft verkregen, en geschikt is voor normaal gebruik. Richèl erkent dat hij geen lid meer was van FOCWA op het moment van het aangaan van de koopovereenkomst, maar meent dat dit losstaat van de overeenkomst tussen partijen en ook niet afdoet aan het feit dat aan [eiser] een deugdelijke auto is geleverd.

11. Bij de beoordeling zal zo nodig nog nader op de standpunten van partijen worden ingegaan.

De beoordeling

12. Tussen partijen is niet in geschil dat op 21 augustus 2013 een koopovereenkomst is gesloten voor de auto en dat die overeenkomst een consumentenkoop is in de zin van artikel 7:5 BW.

13. Het gaat in deze zaak in de eerste plaats om de vraag of de door [eiser] gekochte auto beantwoordt aan de koopovereenkomst tussen partijen, zoals bedoeld in artikel 7:17 lid 1 BW. Volgens artikel 7:17 lid 2 BW beantwoordt een zaak niet aan de overeenkomst indien zij, mede gelet op de aard van de zaak en de mededelingen die de verkoper over de zaak heeft gedaan, niet de eigenschappen bezit die de koper op grond van de overeenkomst mocht verwachten.

14. Richèl heeft erop gewezen dat in de schriftelijke overeenkomst van 21 augustus 2013 wordt vermeld dat de auto is gekocht ‘zoals gezien, ZONDER garantie’, en dat de tussen partijen gemaakte afspraken boven algemene regelingen gaan. Als Richèl daarmee heeft bedoeld te stellen dat de afspraak ‘ZONDER garantie’ boven artikel 7:17 gaat, kan hij daarin niet worden gevolgd. Volgens artikel 7:6 lid 1 BW kan immers in geval van een consumentenkoop niet ten nadele van de koper van artikel 7:17 BW worden afgeweken. De afspraak ‘ZONDER garantie’ kan er dus niet aan afdoen dat de auto aan de overeenkomst tussen partijen moet beantwoorden.

15. De discussie tussen partijen spitst zich toe op de vraag wat is bedoeld met de opmerking in de schriftelijke orderbevestiging: ‘Deurnaad + richten’. [eiser] stelt dat daarmee

is bedoeld dat de auto in zijn geheel, dat wil zeggen het gehele chassis, zou worden ‘gericht’, en wel zodanig dat het chassis geen afwijkingen en scheefstand meer zou vertonen. Richèl stelt daartegenover dat alleen is afgesproken dat de deuren ‘gericht’ zouden worden, in die zin dat de deuren weer normaal gesloten konden worden.

16. De kantonrechter is van oordeel dat [eiser] gelet op de bewoordingen ‘Deurnaad + richten’ er in redelijkheid op heeft mogen vertrouwen dat Richèl niet alleen de deuren zou ‘richten’, maar ook het chassis, en dat Richèl een afwijking en een scheefstand in dat chassis zou herstellen. Die bewoordingen geven immers aan dat herstelwerkzaamheden zouden plaatsvinden met betrekking tot de deurnaad en het ‘richten’. De kantonrechter weegt hierbij mee dat op de zitting door [x] is uitgelegd dat de auto na een ongeval schade heeft opgelopen, als gevolg waarvan het chassis, dat wil zeggen de zelfdragende carrosserie, bol is gaan staan en is kromgetrokken. Een gemiddelde consument als [eiser] mag verwachten dat bij een dergelijke schade met de opmerking ‘Deurnaad + richten’ niet alleen wordt bedoeld het ‘richten’ van de deuren, maar ook het richten van de carrosserie. Indien Richèl ervan uitging dat tussen partijen was afgesproken dat alleen de deuren ‘gericht’ zouden worden, dan had zij dit duidelijk moeten aangeven in de schriftelijke orderbevestiging. Het is aan Richèl als professioneel autobedrijf om dit soort afspraken deugdelijk vast te leggen, en het komt voor haar rekening en risico dat zij dit heeft nagelaten. Dat aan [eiser] mondeling te kennen zou zijn gegeven dat alleen de deuren ‘gericht’ zouden worden, is niet, althans onvoldoende gesteld en onderbouwd. Daarbij is ook van belang dat [x] op de zitting heeft aangegeven dat het ‘richten’ in ieder geval ook nodig was om het cabriodak goed te kunnen laten sluiten, en dus niet alleen zag op de deuren.

17. Gelet op het voorgaande neemt de kantonrechter als vaststaand aan dat tussen partijen geacht moet worden te zijn overeengekomen dat de auto in zijn geheel, dat wil zeggen de gehele carrosserie, zou worden ‘gericht’, en wel zodanig dat de carrosserie geen afwijkingen en scheefstand meer zou vertonen. Vast staat ook dat Richèl niet de gehele carrosserie heeft ‘gericht’, maar alleen de deuren. Richèl heeft ook geen elektronische richtbank waarmee kan worden gemeten of de carrosserie weer volledig ‘gericht’ is. Dit brengt mee dat Richèl is tekortgeschoten in de nakoming van de overeenkomst en dat de auto niet beantwoordt aan de overeenkomst.

18. Voor zover Richèl heeft betwist dat sprake is van afwijkingen en scheefstand van de carrosserie, kan zij daarin niet worden gevolgd. Zoals hiervoor is overwogen, heeft [x] op de zitting verklaard dat de carrosserie als gevolg van een ongeval bol is gaan staan en is kromgetrokken. Daaruit kan niet anders worden afgeleid dan dat sprake is van de door [eiser] genoemde afwijkingen en scheefstand. Bovendien blijken die afwijkingen en de scheefstand ook uit het door [eiser] overgelegde rapport van Autoschadebedrijf Schrurs, waarvan de inhoud door Richèl niet, althans onvoldoende gemotiveerd is betwist. Richèl heeft ook geen gegevens overgelegd waaruit kan worden afgeleid dat het rapport van Schrurs niet deugt.

19. Richèl heeft verder als verweer gevoerd dat de afwijkingen en scheefstand van de carrosserie niet in de weg staan aan normaal gebruik van de auto. Dit verweer treft geen doel, omdat hiervoor is overwogen dat [eiser] op grond van de overeenkomst juist mocht verwachten dat de afwijkingen en de scheefstand zouden worden hersteld. Overigens acht de kantonrechter voldoende aannemelijk de stelling van [eiser] dat de afwijkingen en scheefstand gevolgen (kunnen) hebben voor het rijgedrag en de slijtage van de auto, en voor de waarde bij inruil of verkoop.

20. Wat betreft het FOCWA-lidmaatschap heeft Richèl op de zitting erkend dat ten tijde van het aangaan van de koopovereenkomst op 21 augustus 2013 op zijn website, zijn briefpapier en in zijn kantoorpand goed zichtbaar werd vermeld dat hij lid was van de FOCWA. Richèl heeft ook erkend dat hij vanaf 1 januari 2013 geen lid meer was van FOCWA. [eiser] heeft voldoende gemotiveerd dat het FOCWA-lidmaatschap voor hem van belang was bij het aangaan van de koopovereenkomst, omdat in geval van een dergelijk lidmaatschap aanspraak kan worden gemaakt op twee jaar FOCWA-garantie, op de kwaliteitswaarborgen van een FOCWA-garagebedrijf, en op de mogelijkheid om zonder hoge kosten een geschil voor te leggen aan de geschillencommissie van de FOCWA.

21. Dat Richèl zich ten tijde van het aangaan van de koopovereenkomst ten onrechte heeft voorgedaan als FOCWA-lid, levert een misleidende handelspraktijk op als bedoeld in artikel 6:193c BW, zoals [eiser] heeft gesteld. Richèl heeft immers informatie verstrekt die feitelijk onjuist is of die de gemiddelde consument misleidt of kan misleiden omtrent de hoedanigheid, kenmerken, kwalificaties, status en erkenning van Richèl. Een overeenkomst die als gevolg van een misleidende handelspraktijk tot stand is gekomen, is op grond van artikel 6:193j lid 3 BW vernietigbaar.

22. De tekortkoming in de nakoming van de overeenkomst en de misleidende handelspraktijk leveren tezamen, maar ook ieder op zich, voldoende grond op voor ontbinding dan wel vernietiging van de overeenkomst tussen partijen. Vast staat ook dat Richèl na de e-mail van [eiser] van 24 november 2013 en tot op heden de tekortkoming niet heeft hersteld. Dit betekent dat [eiser] gerechtigd was om de overeenkomst op grond van artikel 7:22 lid 1 BW buitengerechtelijk te ontbinden, zoals hij heeft gedaan met de brief van zijn advocaat van 10 februari 2014.

23. Gelet op artikel 6:271 BW zijn partijen door de ontbinding van hun verbintenissen bevrijd. Dat betekent dat Richèl zal worden veroordeeld tot terugbetaling aan [eiser] van de koopsom van € 16 900. [eiser] moet de auto aan Richèl teruggeven.

24. Richèl zal ook worden veroordeeld tot betaling van de door [eiser] gevorderde schadevergoeding van € 3223,95, te weten de kosten van de reparatie van de auto door [x]. De tekortkoming in de nakoming van de overeenkomst moet aan Richèl worden toegerekend en heeft tot gevolg gehad dat [eiser] onnodige reparatiekosten

heeft gemaakt. De ontbinding van de overeenkomst brengt immers mee dat [eiser] niet meer is gebaat door die reparatie, maar alleen Richèl zelf, omdat de auto aan haar moet worden teruggegeven.

25. De gevorderde kosten van rechtsbijstand worden afgewezen. [eiser] kan in deze zaak, net als bij de geschillencommissie van de FOCWA, in persoon procederen of zich door een advocaat laten bijstaan. Dat [eiser] bij de geschillencommissie van de FOCWA, anders dan in deze zaak, geen advocaat zou hebben ingeschakeld, is door hem niet gesteld. Het lijkt voor de hand te liggen dat [eiser] zich ook bij die geschillencommissie, gelet op de aard en het belang van de zaak, zou hebben laten bijstaan door een advocaat. Dat brengt mee dat niet als vaststaand kan worden aangenomen dat de misleidende handelspraktijk als bedoeld in artikel 6:193c BW heeft geleid tot de door [eiser] gestelde schade. De overige kosten van deze zaak, de dagvaardingskosten en griffierechten, zijn hoger dan de kosten van de procedure bij de geschillencommissie, maar die dagvaardingskosten en griffierechten maken al deel uit van de hierna te noemen proceskostenveroordeling.

26. Ook de gevorderde buitengerechtelijke incassokosten worden afgewezen. Uit de stukken blijkt dat in dit verband alleen sprake is van één brief van de advocaat van [eiser] van 31 januari 2014, waarin Richèl is aangemaand tot betaling van schadevergoeding. De brief van die advocaat van 10 februari 2014 is slechts een herhaalde aanmaning. Die enkele brief van 31 januari 2014 is, ook gelet op het door partijen genoemde Rapport BGK-integraal 2013, niet voldoende om een vergoeding voor buitengerechtelijke werkzaamheden te rechtvaardigen.

27. De door [eiser] gevorderde kosten van € 90,75 voor eerdergenoemd rapport van Autoschadebedrijf Schrurs kunnen wel worden toegewezen, als redelijke kosten voor de vaststelling van schade en aansprakelijkheid als bedoeld in artikel 6:96 lid 2 BW.

28. Nu Richèl ongelijk krijgt, moet hij de proceskosten van [eiser] betalen. De stelling van Richèl dat rauwelijks is gedagvaard en dat de proceskosten daarom voor rekening van [eiser] moeten blijven, gaat niet op. Uit de stukken blijkt dat tussen partijen is gecorrespondeerd over de zaak en dat de advocaat van Richèl bij brief van 27 februari 2014 te kennen heeft gegeven dat geen sprake kon zijn van ontbinding of schadevergoeding. Gelet op die laatste brief stond het [eiser] vrij om tot dagvaarding over te gaan. De nakosten, voor zover deze daadwerkelijk worden gemaakt, kunnen worden toegewezen tot het gebruikelijke tarief van € 100.

De beslissing

De kantonrechter:

Verklaart voor recht dat de koopovereenkomst tussen partijen ontbonden is en veroordeelt Richèl tot nakoming van de ongedaanmakingsverplichting inhoudende restitutie van de koopsom van € 16 900, en tot betaling van de wettelijke rente over dit bedrag vanaf de datum van opeisbaarheid tot aan de dag van voldoening.

Veroordeelt Richèl tot betaling van de door [eiser] gemaakte kosten aan reparatie ad € 3223,95, en tot betaling van de wettelijke rente over dit bedrag vanaf de datum van opeisbaarheid tot aan de dag van voldoening.

Veroordeelt Richèl tot betaling van de door [eiser] gemaakte kosten van de rapportage van Schrurs ad € 90,75, en tot betaling van de wettelijke rente over dit bedrag vanaf de datum van opeisbaarheid tot aan de dag van voldoening.

Veroordeelt Richèl in de proceskosten van [eiser], die tot heden voor [eiser] worden vastgesteld op een bedrag van € 1755,80 (€ 93,80 dagvaardingskosten, € 462 aan griffierecht en € 1200 aan salaris voor de gemachtigde van [eiser]), en tot betaling van € 100 aan nakosten, voor zover deze daadwerkelijk worden gemaakt.

Verklaart deze veroordeling(en) uitvoerbaar bij voorraad, afgezien van de verklaring voor recht.

Wijst het meer of anders gevorderde af.

NOOT

Dit vonnis biedt een van de (tot dusver weinige) voorbeelden waarin een rechter een beroep op de regeling voor oneerlijke handelspraktijken honoreert. Volgens de kantonrechter is het ten onrechte melden (op website, briefpapier en in kantoorpand) dat een handelaar lid is van een branchevereniging, een misleidende handelspraktijk. De kantonrechter wijst in dit verband terecht op het bepaalde in art. 6:193c BW. Meer in het bijzonder bepaalt art. 6:193c lid 1 aanhef en onderdeel f BW dat van een misleidende handelspraktijk sprake kan zijn indien de handelaar feitelijke onjuiste informatie heeft verstrekt waardoor de consument kan worden misleid. Daarvan lijkt hier inderdaad sprake: vaststaat dat de handelaar ten onrechte heeft gemeld dat hij lid is van de FOCWA. Het lidmaatschap van een brancheorganisatie als de FOCWA kan verwachtingen scheppen bij de consument over de deskundigheid en betrouwbaarheid van de handelaar en over de mogelijkheid om geschillen ter beslechting voor te leggen aan een geschillencommissie. De ‘gemiddelde consument’ zal mede op basis van die informatie dan ook kunnen besluiten om juist met deze handelaar een overeenkomst te sluiten. De kantonrechter oordeelt dat de overeenkomst daarmee vernietigbaar is op grond van art. 6:193j lid 3 BW. Volgens dat artikellid zijn overeenkomsten die onder invloed van een misleidende en dus oneerlijke handelspraktijk zijn gesloten, vernietigbaar. Deze bepaling is ingevoegd ter gelegenheid van de implementatie van de Richtlijn consumentenrechten (Richtlijn 2011/83/EU), maar vloeit zelf niet voort uit die richtlijn. Het nieuwe, bij art. VII onder A van de implementatiewet ingevoegde art. 190a Overgangswet Nieuw Burgerlijk Wetboek is op deze bepaling uitdrukkelijk niet van toepassing. Op het eerste gezicht lijkt dat te moeten leiden tot de conclusie dat – anders dan de andere bepalingen van deze implementatiewet – art. 6:193j lid 3 BW onmiddellijke werking moet hebben vanaf het moment dat de wetswijziging in werking is getreden. Overeenkomstig art. X van de implementatiewet (*Stb.* 2014, 140) is dat 13 juni 2014, zodat de overeenkomst in deze gedachte inderdaad vernietigbaar is. Dat is echter niet het geval: art. 79 van de Overgangswet Nieuw Burgerlijk Wetboek (dat, zo geef ik toe, ikzelf aanvankelijk ook over het hoofd

heb gezien) bepaalt dat, tenzij anders is bepaald (wat hier dus juist niet is gebeurd), de invoering van een nieuwe vernietigingsgrond geen toepassing vindt ten aanzien van een rechtshandeling die voor het in werking treden van die vernietigingsgrond is verricht. Dat betekent dat voor overeenkomsten die vóór 13 juni 2014 zijn gesloten, art. 6:193j lid 3 BW niet van toepassing is. Dat betekent dat de uitspraak op dit punt onjuist is. Tot een onjuiste uitkomst leidt dat in deze zaak echter niet, nu de kantonrechter ervoor gekozen heeft de zaak af te handelen op grond van ontbinding wegens non-conformiteit en schadevergoeding toe te kennen op de voet van art. 6:74 jo. 277 BW. Eind goed, al goed!

Prof. dr. M.B.M. Loos

Rb. Midden-Nederland 10 september 2014

(*mr. K.G.F. van der Kraats*)

ECLI:NL:RBMNE:2014:5091

(*X/Business Lease Nederland*)

(Zie de noot onder deze uitspraak.)

- *koopovereenkomst*
- *non-conformiteit*
- *tweedehands auto*
- *ontbinding*
- *herstel*

2. De feiten

2.1. [eiser] heeft op 10 mei 2013 van Business Lease een auto gekocht van het merk Citroën type Grand C4 Picasso 1.6 VTI (verder: de auto) voor € 11 000. De auto heeft als bouwjaar 2009 en had op het moment van aflevering een kilometerstand van 128 191.

2.2. Op 6 juni 2013 is [eiser] gebleken dat de nokkenas van de auto vervangen moest worden. Na overleg tussen de echtgenoot van [eiser] en Business Lease hebben partijen afgesproken dat [eiser] de auto op kosten van Business Lease bij Autobedrijf [A] Enschede (verder: [A]) mocht laten repareren. De kosten van de reparatie bedroegen € 218,74. De kosten zijn voldaan door Business Lease.

2.3. Op 23 september 2013 is gebleken dat de LPG computer van de auto vervangen moest worden. De kosten voor deze reparatie bedroegen € 736,82. [eiser] heeft die kosten betaald.

2.4. Op 10 oktober 2013 kon de auto tijdens het autorijden plotseling niet harder rijden dan 20 kilometer per uur. [eiser] heeft de auto toen ter reparatie naar [A] gebracht. [A] heeft geconstateerd dat sprake was van een inwendige lekkage in de motor, dat de automotor uitlaatgas in het koelsysteem blies, dat er mogelijk sprake was van een defecte koppakking en dat de cilinderkop mogelijk gescheurd was. Om de laatste twee genoemde defecten vast te kunnen stellen zou de motor uit elkaar gehaald moeten worden. [A] heeft toen aangegeven de auto te laten onderzoeken door haar Citroën dealer garage te Almelo.